

(1648) “ वेष्ट वेष्टने ” (I-भ्वादि:-255. सक. सेट्. आत्म.)

‘ वेष्ट विलुठने ’ इति धा. का. व्या. (1-34) पाठः अकर्मक इति च ।
‘ वेष्टनम्—ग्रन्थनम्, लोटनम्—परिहाणिश्च [परिणाहश्च (हाणं)] ’ इति
क्षीरस्वामी । काशकृत्स्नः धातुमसुं न पपाठ ।
वेष्टकः-ष्टिका, वेष्टकः-ष्टिका, विवेष्टिषकः-ष्टिका, वेवेष्टकः-ष्टिका ;
वेष्टिता-त्री, वेष्टयिता-त्री, विवेष्टिषिता-त्री, वेवेष्टिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि गोष्टतिवत् (434) बोध्यानि । यङ्विषये न
सारूप्यम् इति ज्ञेयम् । वेवेष्टकः इत्यादिकं यङन्ते सर्वत्र ऊह्यम् ।

(1649) “ वेसु गतौ ” (I-भ्वादि:-720. सक. सेट्. पर.)

‘ पिसु पेसु ’ इत्यत्र भ्वादौ ‘ ....वेसु इति सभ्याः । वेसरः-नासाभूषणम् ।
‘ वेसरोऽश्वतरः ’ इति क्षीरस्वामी । धातुवृत्तावपि ‘ इह क्वचित्कोशे विसु
वेसु....इत्यपि पठ्यते ’ इत्युक्तम् । ‘ एते मैत्रेयादिषु न दृश्येते ’ इति चोक्तम् ।
वेसकः-सिका, वेसकः-सिका, विवेसिषकः-ष्टिका, वेवेसकः-सिका ;
वेसिता-त्री, वेसयिता-त्री, विवेसिषिता-त्री, वेवेसिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकपेसतिवत् (1061) ज्ञेयानि ।

(1650) “ वेह प्रयत्ने ” (I-भ्वादि:-643. अक. सेट्. आत्म.)

‘ वेह— ’ इत्येके इति धा. का. व्या. (1-81) । “ दन्त्यौष्ठ्यादिः ।
केवलौष्ठ्यादिः इत्येके, ” इति मा. धा. वृत्तिः ।
वेहकः-हिका, वेहकः-हिका, विवेहिषकः-ष्टिका, वेवेहकः-हिका ;
वेहिता-त्री, वेहयिता-त्री, विवेहिषिता-त्री, वेवेहिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकपेसतिवत् (1061) ज्ञेयानि । ‘ वेहत्,
गोवेहत् ।

(1651) “ ओ वै शोषणे ” (I-भ्वादि:-921. सक. अनि. पर.)

‘ गतिगन्धनयोर्वाति वायतीति तु शोषणे । ’ (श्लो. 10) इति देवः ।

1. ‘ संश्वतृपद्वेहत् ’ (द. उ. 6-6) इति कतिप्रत्यये निपात्यते । तेन रूपमेवम् ।

वेहद्=गर्भोपधातिनी गौः । गोवेहत् इत्यत्र तु ‘ पोटायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनु-
वशावेहद्— ’ (2-1-65) इत्यादिना कर्मधारयः ।

A. ‘ तूर्णं प्रणेत्रा कृतनादमुच्चकैः प्रणोदितं वेसरयुग्मध्वनि । ’ शि. व. 12-9.